

શ્રી જાન ધર્મ પ્રકાશ

JAIN DHARMA PRAKASHA.

જાન ધર્મ પ્રકાશ, ૧૮૫૮ના આઠમા સદ ૧૫ આંક ૭ માં

માલિની.

વર્ણવે વર્ણવે કાર્યે, પુણ્ય પીઠુષવર્ણા, ।

નિવસનપુનકાર યોગિયોઃ પ્રિયયતઃ ॥

પાશવપાશવપાશુન, પર્વતી કલ્પ નિર્લં

કિંચ દાદિ વિષયેનઃ ચંતિ મેંઃ વિર્જન ॥૨॥

પ્રગટ કર્યા.

જાન ધર્મ પ્રકાશ પ્રકાશના.

આવનગર.

સદ ૧૮૧૯

સને ૧૮૮૭

આપનાવાર—આપના વર્ણવે વર્ણવે પ્રીતિયો પ્રેસ, જાન ધર્મ પ્રકાશના

નિવસનપુનકાર યોગિયોઃ પ્રિયયતઃ પ્રસિદ્ધ કર્યા

પુણ્ય પર્વતી કલ્પ નિર્લંકિંચ દાદિ વિષયેનઃ ચંતિ મેંઃ વિર્જન ॥૨॥

૧૪૨૬ આંક ૭માં બે આના

અનુક્રમણિકા

વિષય.

૧ મોહરૂપી કારિગર.

૫૫

૨ પાંચ પુરૂષ કથા.

૬૭

૬૮

૩ મેત્રી ભાવના.

૧૦૪

૪ નીતિ વાક્યામૃત.

૧૦૯

૫ વર્તમાન સમાચાર.

૧૧૧

૬ ભાવનગરના દરબાર શ્રીને ત્યાંના પ્રાચીન સંપ્રદાય તરફથી માનપત્ર આપવા સંબંધી કરવામાં આવેલા મેળાવડાનો હુવાલ.

૧૧૩

ચોપાનીયું રખડતું મુકીને આશાતના કરવી નહીં.

— (જિન-૧૬) —

બ્રાહ્મકોને ભેટ.

મુનિરાજ શ્રીવૃદ્ધિચંદ્રજી જન્મ ચરિત્ર.

અથા વર્ષની ભેટ તરીકે નીર્માણ કરતું આ ચરિત્ર હજી તૈયાર થાય છે. કપાળ બહાર પડેથી લવાજમ મોકલનારા સર્વે બ્રાહ્મકોને તરતજ સ્વાને કરશું મારે લવાજમ ના મોકલ્યું હોય તેમજ તરતજ મોકલાવતું ભેટના પોરદેજ મારે અર્ધા આનેા વધારે મોકલવો. તંત્રી.

— (જિન-૦૧૬) —

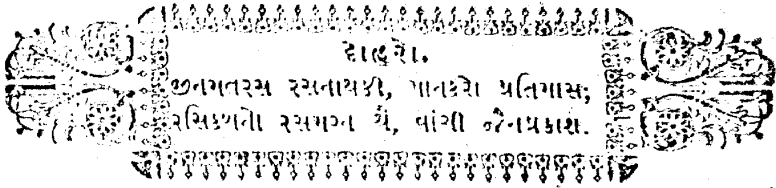
શ્રી ત્રિપણ્ડિ શક્તાકા પુરૂષ ચરિત્ર,

વર્ષ ૩ જી.

આ વર્ષમાં લીન ને આથા જે પર્વત શાયાંનર સપુર્ણ

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

પુસ્તક ૧૩ મુ. શક ૧૮૧૬ આશો. શુદ્ધિ ૧૫ ચં વત ૧૬૫૩ આંક ૭૩

મોહરૂપી કારીગર.

શાદ્દસ ત્રિદીગિન વૃત્ત.

જેમાં દુઃખ પરંપરા પ્રગટ છે જ્યાં નિત્ય પીડા પડે,
આધિ, વ્યાધિ ઉપાધિ નિત્ય વધતી કળે-કરી જ્યાં નડે;
તેવા આ ભવ વાસમાં સુખ ગણી આનંદ સર્વે ધરે,
શી આત્મી રચના કરી જગતમાં આ મોહ કારીગરે ૧
જે નારી રૂપિસરિથ માંસ અશુભિ અજે ઉપાંગે ભરી;
માયા માત ગટે સદાય મનમાં જે ગર્વ રાખે ધરી;
તે પ્યારી રસરંગદા મન ગણી કામી સ્વચિત્તે ધરે,
શી આત્મી રચના કરી જગતમાં આ મોહ કારીગરે. ૨
પાળી પ્રેમથી પુત્રને પ્રતિદિને હવે ઉછેર્યો અતિ,
રજે લાડ લકારીઓ રસધરી નિત્યે વધારી રતિ;
પાળી યોગ્ય તે નિરરૂપિ કરે માતા પિતાની અરે,
શી આત્મી રચના કરી જગતમાં આ મોહ કારીગરે.

૩
અપૂર્ણ.

૯૮

શ્રી જ્ઞાનપદ્મ પ્રકાશ.

પાંચ પુરુષ કથા.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૮૭ થી.)

આ કથામાં જે અભવ્યાદિ પાંચ કુળ પુત્રો કલા છે તે પાંચ પ્રકારના પાંચ ગતિમાં જનનારા જીવો જાણવા. જનમ, જરા, મૃત્યુ અને રોગાદિ રૂપ જળ વડે સમગ્ર પશુ વ્યાપ્ત આ દુરંત અને પારાવાર સંસાર રૂપ સમુદ્ર જાણવો. દુઃખ, દારિદ્ર, દીર્ઘાંત્ર, રોગ અને હોળાદિ વડે પરિપૂર્ણ મનુષ્ય જનમ તે કંથારી કુડંગદીપ સમાન જાણવો. નિરંતર દુઃખને વેદ્યા થઈ દુરંત એવી નર્ક ગતિ અને તિર્યગ્ ગતિ તે કૌપચ તથા કંથારી ના વૃક્ષ સમાન જાણવી. પ્રાણીઓને પાપોદયની પ્રિયતાથી એ ગતિની પ્રાપ્તિ થાય છે અને પ્રાપ્ત પાપાત્મા પ્રાણીઓનેજ એ જાને ગતિમાં પ્રતિબંધ થાય છે. મનુષ્ય ગતિ ને દેવ ગતિ જે સુખ દુઃખ વડે મિશ્ર છે તે ઘેરડીના તથા દેવરાના વૃક્ષ સદૃશ જાણવી. મધ્યમ સુદૃઢ વડે એ જાને ગતિ પ્રાણીઓ ને પ્રાપ્ત થાય છે અને પ્રાપ્ત મધ્યમ જનોને એ ગતિમાં આસંગીય થાય છે. ઉત્તમ પ્રાણીઓને તો વસ્તુનાએ એકાંત અત્યંત સુખવાળી મંદોદય ગતિ (સિદ્ધિગતિ) માંજ પ્રતિબંધ થાય છે. તેઓ આધિ, વ્યાધિ અને વિરોગાદિ દુઃખથી પોતાના આત્માને હોડાવે છે અને માત્ર મોક્ષ ગતિમાં રહેલા હોય છે.

સુચિત્ત નામના સાપાંચિક રૂપ ધર્માચાર્ય જાણવા અને નિર્ધારક મનુષ્યો સદૃશ ધર્મોપદેશક સુનિરાજ જાણવા. આ આપાર સંસારરૂપ સમુદ્રમાં છુડતા પ્રાણીઓને સુનિરાજ ધર્મોપદેશ વડે તારે છે તેથી તેઓનું નિર્ધારક નામ સાર્થક છે. સર્વ સાધ્ય યોગના ત્યાગ રૂપ પારમેશ્વરી દીક્ષા તે પ્રવલ્લ સદૃશ જાણવી. અને અત્યંત સુખનું જાનત જે નિર્ધારક પદ તે સમુદ્રના તટ સમાન જાણવું. નિર્ધારક સદૃશ સુનિરાજ, ગાંધે ગતિમાં રહેલા જીવોને નિર્ધાર રૂપ તટે પહોંચાડનાર પારમેશ્વરી દીક્ષારૂપ પોતાના વલ્લભમાં એવના માટે ધર્માચાર્યની આગાધી લગદેશ કરે છે કે “ અંશે પ્રાણીઓ ! નંદ્ય પૂર્વે એક કાંગણીને માટે નિઃશુલ્ક પાંચીએ પૂર્વે ચેતનેતા દત્તાર રૂપીયાને જોમ નાખ્યા અને એક રાત્રીએ પૂર્વે કુપદ્ય તરીકે ખાસ નિર્ધારક પુત્ર આસક્ષ્ય ખાતારી પોતાના પ્રાણને અગાધ્ય નેમ, આ સંસારમાં પણ અત્યંત સુખ એવા દીર્ઘ વલ્લ સુખમાં આસક્ત થાને પૂર્વે પ્રાણીઓ વચ્ચેના

પાંચ પ્રકારનાં

પ્રાપ્ત થઈ શકે એવા સ્વર્ગ અને અપવર્ગના સુખને દારી નથી છે. માટે અહીં ઉત્તમ જીવો । તમે અત્યંત જુગુપ્સા કરવા યોગ્ય અને જુગુપ્સા એવા શુંકારિ જન્ય વિષય જોગને તજી દઈને ધર્મનું આરાધન કરે નેથી નિવૃત્તિ સુખની પ્રાપ્તિ થાય ”

એ પંચીનું અને રાગનું દર્શન આ પ્રમાણે.---

“ કોઈક એક દરિદ્રીએ બહુ દુરદેશમાં જન્મને મહા પ્રયાસ વડે એક હમ્મર રૂપિયા ઉપાર્જન કર્યા. પછી ત્યાંથી સ્વદેશ તરફ આવનારા સાર્થની સાથે સ્વદેશ તરફ આવવા નીકળ્યો. મેળવેલા રૂપિયા વાંસળીમાં નાખીને વાંસળી કેડે બાંધી લીધી માર્ગમાં જોરાઈને માટે એક રૂપિયા વંટાળ્યો તેની ૮૦ કાકિણી આતી. તેમાંથી એકેક કાકિણી વડે દરરોજ નિર્વાહ ચલાવવા લાગ્યો. આનુક્રમે પોતાનું નગર સમીપ આવ્યું તેટલામાં ૭૫ કાકિણી વપરાઈ ગઈ. એક બાકી રહી તે છેલ્લા મુકામે જુલો જવાથી પડી રહી. માર્ગે ચાલતાં અર્ધપર્યે આવ્યા એટલે સાંગરી વિચારવા લાગ્યો કે આજે એક કાકિણી માટે બીજો રૂપેઓ આજે ભાંગ્યો પડશે તેથી પાછો જઈને જુલેલી કાકિણી કાઢી આનું ફેટે ભાર વધારે હોવાથી વાંસળી કોઈક સ્થાનકે પ્રગટતી પછે ઝાપવી, પણ તેમ કરતાં કોઈએ દારી અને તેના ગયા પછી કાઢીલીની દ્રુપક કાકિણી વાળે સ્થાનકે પહોંચ્યો ત્યાં તપાસ કરતાં કોઈએ તે કાકિણી લઈ લીધેલી હોવાથી ગળી નહીં. પાછો આવ્યો ત્યાં પૂર્વે જોનારા માણસે વાંસળી અપહરેલી હોવાથી તેપણુ મળી નહીં. ઉભયથી બદ્ધ થયો એટલે અત્યંત પશ્ચાત્તાપ કરવા લાગ્યો. પણ હવે પશ્ચાત્તાપ કરવાથી શુ વળે. તેજ પ્રમાણે આ સંસારમાં મૂર્ખ જીવો સાંસારિક વિષય સુખની તૃણ્ય રૂપ કાકિણી મેળવવા જતાં પૂર્વના અપૂર્ણ પુન્યોત્તમથી તે કુખો પણ સંપૂર્ણ પછે મળતા નથી અથવા પાપોદય હોય છે તે બીજકુલ મળતા નથી અને તેની ઇચ્છાથી ધર્મસાધન કરતો નથી નેથી સ્વર્ગ મોક્ષાદિના સુખ રૂપ દ્રવ્ય પૂરિત વાંસળી પણ દારી વન્ય છે. ”

બીજનું દર્શન—

કોઈ રાગને આગ્રહજ (કેરી) વિશેષ ખાતાથી એકલ અલ્પ થવા વડે વિશિષ્ટતા ઉત્પન્ન થઈ રાગ વડે બહુ પ્રયાસવડે તે વ્યાધિ મગડ્યો પણ કશુંકે “હવે પછી બે કોઈ પણ વખત આગ્રહજ ખાશે તો મૃત્યુ પામશે.” રાગને પ્રાણી દાનાની પ્રાણીથી ને વાનનો સ્વીકાર કર્યો. અને પોતાના દેશ બધામાંથી

૧૦૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

આંખા માત્ર ફોંપેલી તો આભા. એકદા મંત્રી સહિત અખાતર પેટનીને દુરતા જતાં જતેને અષ્ટે આપદર્શી અને દૂર દેશમાં લઇ ગયા. ત્યાં જતે આપ શાકીને હુલા રહ્યા એટલે તેના ઉપરથી કિતરી નયક રહેલા કૃષ્ણ બારગદે નગી મએ-ભા આસ્ર વહા નીચે જતે બેઠા. ત્યાં આતિ મનોહર પરિપક્વ આસ્રકળને બેઠેરી રાગતું ચિત્ત ચળાયમાન થયું, ખાતલી મરજા વૃદ્ધિ પામી. મંત્રીએ અનોક પ્રકારે તેનું નિતારણ કર્યું, પેલે કહેલા વચનો સંવાસી આપ્યા પરંતુ રત્ન એ માન્યું નહીં અને આસ્રકળ આપ્યા બંધી તત્કાળ તે રત્ન મળ્યું પામ્યો. મરણ પામતી વખત મંત્રીના વચન ન માન્યા રાજાંથી, પૈસના વચનની અવગણના કરી સંજાંથી તથા આસ્રકળ આપ્યા સંજાંથી થંભી પશ્ચાત્તાપ થયો પરંતુ અકાળે પશ્ચાત્તાપ શા ફાયદો? બેઠેરી રીતે એ રત્ન માત્ર મોંદ્રિની સહજની સતીને માટે પોતાનાં રાજ સુખને મળ્યા વાત દારી ગયા ને. મ આ સંસારમાં મૂર્ખ પ્રાણી સહજના પ્રદિય બંધન મૂખની કાવરસામાં ગાદ મધને સ્વર્ગ મોક્ષાદિના સુખને દારી બન્ય છે.”

આ જતે દુઃખતો આ તદુદયમાં વિચારીને લગમ પ્રાણીએએ સહજ સાત્ર સુખ દેખાડનારા પરંતુ પરિણામે દુઃખ સમુદયમાં ફાંકે ફરી દેનારા વિષય સુખમાં ન ખુંચતાં નિવૃત્તિ સુખની પ્રાપ્તિ માટે ઉચમ કરે.

આ પ્રમાણેના તે મુનિરાજ રૂપ નિર્ભયકતા વચનો સંવાળીને અવગમ્ય દારીને બોલ્યો કે-તે નિવૃત્તિ વળા ફરી છે? અને ને કાળે દારી છે? ને તો કહ્યો. અહીં તો જુઓ આ સર્વ દંડિઓને સુખના અવગમ્ય વિષય સુખ ભોગવવાના છે. ઘેયર, ધી, પકયાત અને ખર્વુસદિ રાગદિવ્ર પગેથી ખાતલ છે; વસ્ત અને આબરણાદિ સ્પેરજાદિથી મારણ કરાય છે અને કામ ક્રીડા તથા દારણ કુતુહલાદિવે સુખે સુખે કાળ મિતંગન રાત છે. આ ખાતમાંથી જે નિવૃત્તિ પુખીમાં એકે બાતું તથી એવે રેકાળે દુઃખ બોગવવા માટે બંધ બાતું કાણ મૂર્ખ કયુલ કરે.”

આ પ્રમાણે એકાંત સુખવાળી રિદિગલિને પણ દુઃખ રૂપ બાળો સ-તો તે અભાવ્ય દુર્ગંધથી ગરેલી ખાતમાં બંધ બાંધ આસ્રકળ શાકે પ-કો રહે તેમ વિષયરૂપ કાદામાં ખૂંચીને સ્ત્રોતમાંથી નીચવાળી મરજા પળ ન કરતા કાળો; બંધી આપિ, આપિ, બંધન, બંધન અને માન્યુદિ દર્શાવે બારગ બાનન સંવાદમાં ને લોક પાણી નિદાનર મરજાળા પડા બાળે.

પાંચ પુરુષ કથા.

૧૦૧

અભાવ્યના કહી રહ્યા પછી દૂરભાવ્ય બોલ્યો કે-પરિણામે દિતઃકનક એવું તમારું કયને હું માન્ય રાખીશ ખરો પણ હાલ નહીં, વજ્રા કાળ પછી વાલ, હાલનો આ પ્રાપ્ત થયેલા મહા મનોહર વિષય સુખનો ઉપ લોભ કરવા હમ્મકું છું. કેમ કે યૌવના, ધન સંપત્તિ, અનુકૂળ વર્તનારી સ્ત્રી અને વિરોધી ક્ષત્રીર વિગેરે પ્રાપ્ત થયેલું કાળ જુદિયાન તથા કેવ. વૈતનાય-રથામાં મળેને માટે જે પાંચ ઇંદ્રીઓના સુખને તથા કેવા તે પીલુ પરિપક્વ થાય તે વખતે કાળગની આંચ પાકવા જેવું છે. માટે હાલમાં તો હું કેઈ રીતે સંસારીક સુખને તમના મચ્છતો નથી.”

આ પ્રમાણેના દૂરભાવ્યનો ઉત્તર સાંભળીને તે વચન તો નિર્મલકે ૩૫ મુનિરાજર ગૌતમ રહ્યા. વળી કાળાંતરે તેના ઉપરની કૃપાવડે મુનિ પુંગવે તેને પૂર્વેકા પ્રકારેજર ઉપદેશ આપ્યો. કે “હે બાબા ! હવે તો તું આ સંસારને છોડ.” તે વચન પણ તે દૂરભાવ્યે પૂર્વેકા પ્રકારે ઉત્તર આપ્યો. એ પ્રમાણે વારંવાર સત્યાગ્રહોટા યાનાવડે મુનિરાજને હમવાના ઉત્તર આપ્યા કર્યા અને પ્રલે નર્ક નિર્વ્ય ગતિમાંજ પરીબ્રમણ કરવા લાગ્યો. કાંઈ વખત અનુભવતિ કે દેહનિ પણ પામ્યો પરંતુ પગને પગને દુઃખને પામવા લાગ્યો અને કર્મરૂઢ લેવાવા લાગ્યો. એમ કરતાં કરતાં યથાપ્રવૃત્તિકરણને યોગે કાંઈક કર્મભિન્ન પ્રાપ્ત થવાથી સમ્યક્ પ્રકારે ધર્મનું આરાધન કરતો સતે દેટલેક બધે રામસ કર્મને આળી દધને તે પ્રાણી સિદ્ધિ સુખને પ્રાપ્ત કરશે.

હવે તે મુનિરાજના ઉપદેશને સાંભળી ભાવ્ય જીવ બોલ્યો-“જાહે પરમ કૃપાળા ! આપનો કહેલો ધર્મ કરવા હું છલ્લું છું ખરો પણ હાલ તહીં સાત આઠ નહીં પછી અંગીકાર કરીશ. કેમકે હમણાં તો આ સ્ત્રી મર્મવતી છે, પુત્ર તથા બાળો નાનો નથી, પુત્રી તરુ પરગુણી નથી, તેમજ પીઠ પણ અવગણ છે તેમ તારામાં તો હું તે સવવાને તથા દેરાને સમને લાગી.” મુનિરાજર પણ તેને વાલ જીવ બોલે તથી વળી સાત આઠ નહીં આવીને ઉપદેશ કર્યો કે “હે મુન ! હવે આરંભી દીક્ષાને અંગીકાર કર” સંવેગના રંગવડે તરવિત થોડા તે પ્રાણીએ અર્હત ધર્મને તરતજ અંગીકાર કર્યો. તે જીવ સાત આઠ બધે સુકિત પદો પ્રાપ્ત કરશે.

હવે આસન્નસિદ્ધિ મુનિરાજના વચનને સાંભળીને બોલ્યો કે-“જાહે દેહ દાગિતી ! તમારા વચનો, અમૃતનું પાન કરવા તુલ્ય હોવાથી મને આ તાન કને છે. પરંતુ હું સ્ત્રી પ્રેમાર્થિક સાથેના પ્રેમ બંધનમાં નિવૃત્તિ થયેલો

૧૦૨

-મી રત્નધર્મ પ્રકાશ.

તેથી મોક્ષેચ્છુ છતાં પણ શુદ્ધ પણ્યને તજવાને કાઝ તરત સમર્થ નથી તોપણ ધીમે ધીમે સ્ત્રી પુત્રાદિના પ્રતિજ્ઞને તજી દઈને આવતા વર્ષમાં આપના કહેવા મુજબ મુનિ ધર્મને અગીકાર કરીશ. " બીજા વર્ષે મુનિરાજના ઉપદેશની ભોગવાઈ મળવાથી સંપૂર્ણ શ્રદ્ધાવાન આરાત્મસિદ્ધિ થવે તેમનીજ સમીપે જેની દીક્ષા અગીકાર કરી સમ્યક્ પ્રકારે ચારિત્ર ધર્મનું આશ્રયન કરીને તે દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થયો. ત્યાં ઘણા કાળ પર્વત સ્વર્ગના સુખ ભોગવીને એક ભવ મનુષ્યનો કરી તે થયે સુકિત પુરીનો નિવાસી થશે.

હવે છેલ્લો તદ્દભવસિદ્ધિ થયે, પુરુષના માહાત્મ્ય વડે ગર્ભિત એવા મુનિરાજના વચનોને સાંભળીને હાથ નેડી આ પ્રમાણે બોલ્યો-આહો મુનીન્દ્ર ! અનાદિ કાળથી મોહનિદ્રા વડે નિદ્રિત થતાથી નષ્ટ ચેતન્ય પ્રાપ્ત થયેલા મને નિઃકારણ બધું સદશ આપે જાગૃત કરી ચેતના પ્રાપ્ત કર્યો છે. હું ધન્યમાં પણ ધન્યછું કે મને ઉન્માર્ગે જનારને સન્માર્ગે ઉપદેશક એવા આપનો સાંપ્રત સમયે યોગ પ્રાપ્ત થયો છે આ અપાર સંસાર ૩૫ સમુદ્રમાં કુળતા એવા મને સદ્ધર્મ ૩૫ નાવ સહીત નિર્ધામક તૂલ્ય આપનો પૂર્વ પુણ્ય વડેજ યોગ બની ગયો છે મને પાંચ ઈંદ્રિયો ૩૫ ચોરોએ રનેહ ૩૫ પાશવડે બાંધીને ક્ષુધા પિપાસાદિ દુઃખાર્તપણે સંસાર ૩૫ બંદીખ નામાં નાખેલો છે. એ બંદીખાનામાં રહ્યો સતો હું જન્મ, જરા, મૃત્યુ અને આધિ વ્યાધિ વિગેરે દુઃખો ૩૫ આણુક વડે નિરંતર માર ખાધા કરું છું તેમાં મને કોઈ પણ શરણૂક્ત થયું નથી. હમણા કાંઈક શુભ દેવના અનુભાવ વડે અશરણુ પ્રાણી માત્રને શરણૂક્ત અને સંસાર ૩૫ બંદીખાનામાંથી છોડાવનાર આપ મળી આવ્યા છો-આ સંસારમાં દેવ પણામાં અને મનુષ્ય પણામાં મહદ્ધિક પણ પ્રાપ્ત કરવું તે સુલભ છે પણ સદ્ ગુરૂનો સંયોગ પ્રાપ્ત થયો તે આતિ દુર્લભ છે મેં રસેદ્રીની લોભતાથી ૫૨ રત્ન આસ્વાદન ધણીવાર કર્યું છે પરંતુ જન્મ મરણને હજી કરનાર સદ્ગુરૂના વચનામૃતનું પાન ક્યારે પણ કર્યું નથી. " વિદ્વાન પ્રાણી પણ ગુરૂ મહારાજના યોગ વિના સમ્યક્ તત્ત્વને જાણી શકતા નથી. શુદ્ધ નેત્રવાન મનુષ્ય પણ અંધકારમાં દીપક વિના જોઈ શકતો નથી તેમ " શુદ્ધ નેત્રવાન મનુષ્ય પણ અંધકારમાં દીપક વિના જોઈ શકતો નથી તેમ વિદ્વાન પ્રાણી પણ ગુરૂ મહારાજના યોગ વિના સમ્યક્ તત્ત્વને જાણી શકતા નથી સંસારના અસાર સુખને ભોગવવાને માટે પ્રાણી જેટલો પ્રયત્ન કરે છે તેટલો પ્રયત્ન ને જીન ક્રિયામાં કરેતો તે જરૂર અંતર નિવૃત્તિને પામે. હે મુનિરાજ! નાના પ્રકારના દુઃખ સમુદ્ર વડે વ્યાપ્ત એવા સાંસારિક સુખથી હવે-જન્મ ક્ષુધાતુર પ્રાણીને પરમાત્મ (ક્ષીર) ની પ્રાપ્તિ આપ

પાંચ પુરૂષ કથા.

રાખેને વિરતનથી તોડાવવાથી વિરાગ પામે તેમ-કુ વિરાગ પામ્યોયું. આજે સર્વો ઉત્તમ ધર્મ તરિક્ત પછે મેં જે પ્રવચન પ્રયાસ કર્યો છે તેનો વિચાર કરતાં હવે મને અત્યંત દુઃખ કેવળ થાય છે-આટલે હવે બિન વિચારે બીજા સમુદયમાં પ્રવળ્યું ત્યજ, પાપને હરતાર અને ગોશને આપનાર એવી આહવાની દોહા, કે મુનિ પુનઃ ! મને શિષ્ય પછે આપો, પ્રાપ્તે અત્યંત કર્મો મને ધર્મમાં પણ અનેક અંતરો આવી પડે છે તેથીજ પ્રાગ પુરૂષોએ કહ્યું છે કે **ધર્મસ્ય ત્વરિતા ગતિઃ** એટલે ધર્મની શિષ્ય ગતિ છે. " આ પ્રમાણેના અતિ ઉત્કટ સંતોષવાનું તે તદ્દભવસિદ્ધિ થયે તરતજ મુનિ મહારાજની સ્મૃતિએ આવિત આવીકાર કર્યું અને જેમ શ્વેત્કાદિ મહીન પદાર્થોને તણ દેવ તેમ સંસાર વાસને તણ દીધો. અપ્રમત્ત પછે નિરંતર સાધુ ધર્મને આરાધ્યા ને સમગ્ર કર્મોનો ક્ષાય કરી તેજ બલમાં મુક્તિ પુરીનો અધિકારી થયો.

આ પ્રમાણે પાપ કર્યો વડે પ્રાપ્તે નર્ક અને નિર્વેગ ગતિમાં પરિભ્રમણ કરતાં અને કોઈક વખત અગ્નિ કષ્ટ વડે મનુષ્ય અને દેવ ગતિમાં પણ બદલ આવતાં, ભાગ્યહીન પ્રાણી જેમ સ્વર્ણ નિધિને ત પામે તેમ-અભવ્ય પ્રાણી અનનકાળે પણ અવ્યય સુખને પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી, દુરભવ્ય જીવ અનંત કાળ પર્વત પરિભ્રમણ કરીને પ્રાપ્તે ગોદા સુખ પામે છે, બીજા જીવ સાત આઠ બે ગોદા પામે છે, આસન્નસિદ્ધિ ત્યજ બે ગોદા પામે છે અને તદ્દભવસિદ્ધિ તેજ બલ ગોદાને પ્રાપ્ત કરે છે. એ સધળામાં મોહનો બેઠ કરવાની તરતમતાજ મુખ્ય હેતુ જૂત છે. જે પ્રાણીને જેટલો મોહ હોય તેટલો તેને સંસાર સમજવો. એટલે મોહના અથ અપચય-વૃદ્ધિ દ્વારા પ્રમાણે સંસારનું વધવા ઘટવા પામું જનજનું-તેથી મુખ્ય સદોદ્ધને શકનાર, પાપ કર્મને આક્રા ઉપગમનાર અને આત્મ બ્રહ્મનો દોહ કરનાર મોહને, શિષ્યો પ્રાણીએ સર્વથા તણ દેવો. આ સંસારમાં જે જે પ્રાણીઓ પૂર્વે જન્મ્યા છે, આગામી કાળે જન્મશે અને કાલમાં પરિભ્રમણ કરે છે તે સર્વે આ મહામયવાન મોહનોજ મહિમા છે.

સકલા, પેશુન્ય પાશુ, ઉ-માર્ગની દેશના, અસલ બાપણ, અત્યંત વિપદા સક્તિ, ગિર્યાત્વમાં એકાંત નિષ્ઠ પાશુ, આહત ધર્મની અવસ્થા અને સુસાધનો ઉપકાર એકલા મહા મોહના ચિન્હો છે એમ માની પુરૂષો કહે છે. મારે છે વત્સો ! મોહ રાજની દુઃશ્રેષ્ઠાથી કરીને તેના ચિન્હોને તણ દેવા પ્રવચન

૧૦૪

શ્રી ભગવાન પ્રકાશ.

કરો જેથી સ્વરૂપ કાળમાં સંસાર પરિભ્રમણકારી કર્મનો ક્ષય કરીને મોક્ષ સુખને પ્રાપ્ત કરશો.”

આ પ્રમાણેના શ્રી આદીત્યર ભગવતના ઉપદેશો શ્રવણ કરીને તેમના ૯૮ પુત્રો સર્વેશ્વર રંગ વડે વાસિત થઈ તત્ત્વ બોધને પામ્યા.

મૈત્રી ભાવના,

સાંધણ પાને ૮૦ થી.

મૈત્રી પરેષાં હિતાચિનનં યત્.

શાંત સુધારક.

ગયા અંકમાં વંદીતાની ૪૯ મી ગાથા અર્થ સાથે આપણે જાણી ગયા છીએ આપણી નિયતી આવશ્યક કરણી જે પ્રતિક્રમણ તેમાં આ મૈત્રી ભાવનાનું સ્વરૂપ જણાવ્યું છે અને તે ભાવના ભાવની એમ કહેલું છે તેથી બીજી ભાવનાઓ કરતાં આ ભાવનાને આવશ્યક કર્તવ્યપણે શાસ્ત્રકારે ગણી છે એમ નક્કી થાય છે. એ ભાવના ઉત્તરોત્તર મોક્ષ પ્રાપ્તિ દેવાવાળી છે. આપણા સમુદાયનો પ્રજોભાગ હાલમાં ગાંડરીયા પ્રવાહની માફક આસવા વાળો જણાય છે કેમકે જ્ઞાન ભગવા ઉપર ઘણી ઓછી પ્રીતી હોવાથી શાસ્ત્રોના સહસ્રને જાણી શકતા નથી. કુળાચાર્યી-વેક માફક-પ્રતિક્રમણ કરવું જોઈએ એમ ગણી એક કરે તેમ બીજા પાણુ કરે જાય છે, શુક પાઠની માફક પ્રતિક્રમણના સૂત્રો મોટે ભાણી જાય છે પણ તેના અર્થનું કાણુ ચિંતન કરે છે ? પ્રતિક્રમણ તે દર રોજની આવશ્યક કરણી છે તેના અર્થનું તે કરણી કરતાં ચિંતન કરવું તે દર રજુ પરંતુ પ્રથમનો તેનો અર્થ યથાર્થ રીતે જાણનારા પાણુ ધણા ઘોડા બેઠામાં આવે છે. પ્રતિક્રમણ શા માટે કરવું ? તેના સૂત્રોનો શુ શું અર્થ છે ? પ્રતિક્રમણ કરવાથી શું લાભ છે ? આટલો વિચાર પાણુ કોઈ વીર્ય જૈનના ચિંતનમાં આવતો હશે બાકીનો શા દેખા દેખીથી જેને શાસ્ત્રકાર સમુદ્ધિમ કીધા કહે છે તેવી કરણી કરતા નજરે પડે છે. માટે રુઝ જગોએ હૃદયમાં વિચાર કરી આવશ્યક કર્તવ્ય જે પ્રતિક્રમણ તેના યથાર્થ અર્થ અને હેતુઓ જાણી તેનું નિત્ય ચિંતન કરવું. આનો વિવેક દીપક જે લાગ જાના અંતઃકરણમાં પ્રગટ થયો હોય તે વંદીતાની ૪૯ મી ગાથાના અર્થને સારી રીતે જાણે. મૈત્રી ભાવના